

Els fulls del Verd

www.xtec.cat/ceipverd

n°10
abril 09

TRES GRANS PINTURES, RETAULES I MURALS PEL COL·LEGI VERD DE GIRONA

Fa més de vint anys que dono classes extraescolars de plàstica. Actualment treballo a les escoles: MASMITJÀ, ANNEXA i VERD.

Durant tots aquests anys he ensenyat i practicat tot tipus de tècniques i materials. Voldria destacar que sóc un pintor de tipus humanista i social i per tant un apassionat de les grans dimensions i pintures murals.

Ha estat en el Col·legi Verd, que a nivell personal, m'han encarregat més obres. Des d'una gran panoràmica dels contraforts de la catedral per la biblioteca, a un retaule de sis olis dedicat a les estacions i les façanes multicolors del Col·legi Verd, en commemoració al 75è aniversari de l'escola. Finalment, la pintura mural més gran que he pogut pintar a les parets de Girona és la realitzada al pati de l'escola, on tots els vianants poden admirar l'obra que es titula: *Cosmologia 2000 inspirada en la història de Girona, dels orígens al segle XXI* en 13 seqüències, 30 metres de llarg per 30 d'amplada... pintada amb pintura plàstica d'exteriors.

En l'actualitat, a les diferents escoles i al meu propi taller, seguim pintant i fent retaules pictòrics sobre el tema de l'evolució del món i l'univers a través de la història de tots els temps.

LLUÍS BOSCH MARTÍ

sumari

Si voleu consultar els números anteriors de la revista ho podeu visualitzar a www.xtec.cat/ceipverd/revista/revista.html

05

Editorial

L'equip directiu i l'AMPA del col·legi.

La bústia del Verd

Records d'antics alumnes i mestres.

10

75è aniversari

Resum dels actes i projectes a l'aula que s'han realitzat per commemorar aquesta efemèride tan significativa.

30

Projecte de centre «Viure la Catedral»

Fa nou anys del projecte interdisciplinari que ha permès acostar els alumnes de la nostra escola a la Catedral de Girona.

32

Les festes de l'escola

Sant Jordi i els Jocs Florals // Fi de curs // Castanyada // Nadal // Dia de la Pau // Dijous Gras i berenar de compartir.

40

El dia a dia dins l'escola

Una manera de compartir, entre l'escola i les famílies, algunes de les activitats que portem a terme dins l'aula.

54

Entreteniments

Els alumnes de l'escola us proposen alguns passa temps realitzats per ells.

ELS FULLS DEL VERD // NÚMERO 10 // ABRIL DE 2009 // ceipverd@xtec.cat //
EDITA: L'AMPA DEL COL·LEGI VERD I EL CLAUSTRE DE MESTRES // DISSENY
I MAQUETACIÓ: SÒNIA MORET (info@soniamoret.com) // IMPRESSIÓ: IMPREMTA
PAGÈS // TIRATGE: 500 UNITATS //

Alumnes de l'escola:
-al 2009
-a la dècada dels 80.

Editorial

El juny de l'any 1999 s'iniciava la publicació del butlletí informatiu de l'AMPA, anomenat «Els fulls del Verd». Una eina de comunicació entre l'escola i les famílies, una manera de compartir algunes de les activitats que portem a terme a l'escola en el marc de la Programació Anual de cada curs. Així «Els fulls del Verd» han recollit durant les edicions de tots aquests anys mostres representatives de sortides culturals i lúdiques, de projectes interdisciplinaris com «Viure la catedral», «Dalí», «L'any internacional de la Música», «Masó», «El Quixot»,... i naturalment en aquesta edició no podia faltar la presentació del projecte «75 anys d'història del Col·legi Verd». Hi trobareu records d'antics alumnes i mestres, treballs d'aula i resums dels actes que s'han realitzat per commemorar aquesta efemèride tan significativa per a tota la comunitat educativa. Una visió panoràmica dels canvis que l'escola ha experimentat, canvis que han servit per millorar i sobretot per avançar cap a una educació compromesa amb els nous plantejaments socials i tecnològics, basada en la participació de mestres, pares i mares i la comunitat educativa en general. Desitgem que aquesta publicació es mantingui com un element que faciliti la col·laboració de tots i ens ajudi a veure l'escola des de la mirada il·lusionada de tots els nostres nens i nenes. Moltes gràcies.

L'EQUIP DIRECTIU

Per als nostres fills i filles portar «Els fulls del Verd» a casa és un esdeveniment, i mirar-la junts no té espera. Mostrar les activitats, recordar les sortides, xafardejar les fotografies dels companys d'altres cursos...

Per a nosaltres, pares i mares, també és engrescador: veure la feina d'un any, captar l'entusiasme que mestres, alumnes i personal no docent han posat en l'organització dels actes, en la redacció dels textos, en la selecció de les il·lustracions i fotografies. En definitiva, deixar-nos formar part del Verd.

Ara que «Els fulls del Verd» fan deu anys i que celebrem el 75è aniversari de l'escola, la revista es presenta més vistosa que mai. Des de la Junta de l'AMPA volem agrair la col·laboració de tots els que l'han fet possible durant aquest temps i esperem continuar-ne l'edició per molts fulls més!

LA JUNTA DE L'AMPA

A TOTS I A TOTES

Enriqueta Nogué Font
Ex-mestra d'Educació Infantil.

Des de petita que he viscut a casa l'ambient de l'escola. Un dels molts records que tinc és el del meu pare, que cada dia després de sopar feia una «parada» a la taula per corregir, preparar les classes de l'endemà... Ja de més gran, quan vaig acabar la carrera i em vaig posar a treballar de mestra, vaig seguir fil per randa tots els seus consells fins que els vaig tenir completament interioritzats.

Ves per on, en un tres i no res em trobo que he de plegar i no entenc com hi he arribat tan de pressa. Sí es cert que si miro enrere m'esgarrifo quan penso amb la quantitat de nens i nenes a qui he ensenyat a llegir, he consolat quan volien la mama, he ajudat a vèncer la seva timidesa, he cordat les sabates i l'abric, he ensenyat a mirar les coses, a estimar, a respectar, a endinsar-se en les nocions de càlcul, a passar de la lletra de pal a la lligada i amb qui he cantat, ballat i rigut. Jo diria que em recordo de tots, i d'un bon grapat en puc explicar anècdotes. Fa goig trobar-te pel carrer noies i nois que et paren i et fan un petó. Més d'un m'ha ajudat a recordar situacions i vivències.

El Col·legi Verd forma part de la meva vida:

Ha estat la meva segona casa: la casa que ha vist créixer els meus dos fills grans, ha vist néixer el meu fill petit, ha vist la mort del meu pare i el naixement del meu nét. Les seves parets estan impregnades de sentiments.

El Col·legi Verd ha estat el lloc on cada dia m'he oblidat de mi mateixa per repartir-me en vint-i-cinc trossos.

El Col·legi Verd ha estat el lloc on he abocat els millors anys de la meva vida, els anys de plenitud professional i personal, els anys d'anar-me fent més gran solidificant experiència i serenor.

El Col·legi Verd m'ha ajudat a aprendre: he après de tots els companys, he après de les mestres mes grans que jo i també de les noves mestres que anaven arribant, he après de les noies de pràctiques, del personal no docent i dels pares. Però sobretot he après dels nens, que sovint m'han donat lliçons de vida extraordinàriament coherents, clares i lúcides, sense les complicacions i les motxilles que els adults portem a

l'esquena. La novel·lista cubana Maria Rojas Tamayo diu: «Los niños enriquecen y enseñan pausas a los adultos, al margen de las diferentes teorías y de las etapas del desarrollo infantil». Els nens no s'intimiduen a l'hora d'expressar els seus sentiments, són sincers, expressius i agraïts. No analitzen, simplement són, estan i actuen. Els nens estan immersos en «l'ara» i ens ensenyen a absorbir plenament el moment mentre aquest està succeint. Podem aprendre de la seva frescor vivint el present. L'adult moltes vegades enyora el passat i es preocupa tant pel futur que es perd el dia d'avui. Els nens no tenen prejudicis i són arriscats i valents.

El cor em diu que no m'he de jubilar, perquè -gràcies a Déu- em sento amb força i em trobo bé. Però el seny em diu que sí, que no hauré de mirar el rellotge, que podré dedicar més temps a la meva família, que podré anar a caminar, anar amb bicicleta... La veritat és que tinc el cor partit.

Curiosament aquest curs 2007-08, que és l'últim, he treballat amb la mateixa il·lusió dels primers anys i he volgut fer moltes coses amb una sensació estranya, com si no em quedés temps i hagués d'aprofitar tots i cada un dels moments.

Però aquí no s'acaba res, ens trobarem pel carrer i ens explicarem coses. I cada vegada que passi per davant de l'escola miraré què hi ha a les finestres, miraré si hi ha nens al pati, vindrà a veure els festivals de Nadal, els fanalets, els murals, i saludaré els companys, a qui aprecio de debò. 📺

LES ESCALES DEL VERD

Lídia Nonell
Ex-mestra del Col·legi Verd.

Sí, les escales del Verd, perquè n'hi ha, i moltes !!! Per accedir-hi, a l'entrada principal, 5 escalons de pedra de Girona, que deixen entreveure el pas del temps, 75 anys, ja deixen petjada i els nummulits ja són ben polits.

Ja a dins l'escola, sempre has de superar algun escaló, vagis a direcció a, a fer fotocòpies o a qualsevol racó.

Dues escales, una a cada cantó que faciliten l'entrada i si arribés el cas, l'evacuació.

Escales, vies de comunicació, que com l'edat de baix a dalt ubiquen cada cicle al seu lloc, Pàrvuls a la planta, Cicle Inicial i Mitjà al primer replà i al final de l'escala l'últim tram de l'educació primària, el Cicle Superior.

Escales, lloc i motiu propici, per treballar, normes, hàbits... Que si per la dreta, que si a poc a poc amb ordre... i a mesura que passen les generacions, tornem a reprendre les lliçons.

Escales, que han suportat el frec de peus i més peus, que han passat i traspasat cap amunt o cap avall per anar a classe, o al cap tard acabada la jornada cap a casa i això curs rere curs, any rere any.

Escales, on ja és evident la petjada de tants mestres, de tants nens i nenes nois i noies de diferents generacions.

Escales, bressol d'amistats i relacions d'aprenentatges, de descobertes, de primeres passes que ens marquen la vida i que perviuen en el record.

Llarga vida a aquestes escales, i a tot el que això comporta, aquest petit gran mon que es mou al seu entorn. 📄

EREN ALTRES TEMPS. COL·LEGI LORENÇANA.

Cristina Estrach.

Ex-alumna del Col·legi Verd.

M'ho ha dit el meu germà. Parlàvem de varies coses, de la mare, de la fred. Dels nens, del cole. El Col·legi Verd fa 75 anys. Que dius? I hem recordat uns minuts a la senyoreta Martinell, a la Puig, a l'Amor. La senyoreta Oliver, la Surroca i la Ruhi i el senyor Sánchez. I amb les seves cares han tornat les pissarres, les «tables» i redaccions.

He penjat el telèfon amb el so de la sirena del pati i les files de nens. La Lourdes, la Txon, la Mina, la Carla. En Joan, en Benjami i la Mariona.

Els records no son sèpia ni gris, son color de davantal ratllat i parets verdes.

Eren altres temps... Però temps també de canvis. Van obrir el menjador quan jo feia pàrvuls. Ens repartien llet a l'hora del pati en ampolles de vidre i van treure la foto d'en Franco un dia de Novembre. El «potro» del gimnàs, coques de llardons a l'antic camp del Girona, el mes de Maria...

Eren altres temps però temps de nens de sempre. Inventar una excusa pels deures no fets, penjar la pilota als terrats de davant. Canviar-nos el panet que no ens agradava.

Eren altres temps però també temps de créixer. Comu-nions. Un Globo, dos Globos, la Heidi, la Pipi i Grease i el primer nen que em va fer gràcia. L'excursió a Mallorca.

Eren altres temps, però temps d'entendre. No hi havia fills d'altres religions, o d'altres països. Quasi tots de pocs carrers endarrere o endavant, de diferents barris, petites distàncies que dividien els futurs i les possibilitats, però que no impedièren compartir el «tigreton» o amagar-se junts del senyor Julián al soterrani.

Alguns recorden crits i alguna bufetada. Cara a la paret i crítiques ferotges. Eren altres temps, no sempre daurats o justos o nobles. Però jo vaig passar uns anys memorables, vaig fer amics per sempre i vaig aprendre molt.

Després, una eternitat, un aclucar d'ulls, i varem anar a l'institut i varem canviar d'amics i després varem triar una vida. Una història que cadascun de nosaltres ha desfilat, ha suportat, ha gaudit. En algun cas, trist, una història que s'ha acabat. I tots hem guardat un record, o dos, o més d'aquells anys d'escola. Un record rosat, o arrugat, trencat o divertit.

A Liverpool, miro els meus fills. L'Àlex m'explica que la Mrs. Ford els hi ha posat un treball sobre els Tudor. Sos-pito que anirem a dormir tard avui. L'Eduard em diu que s'ha barallat amb en Kieran a l'hora de pati però que ja son amics altre cop. Demà hi ha reunió de pares. Uns altres temps, un altre país, uns altres nens. O no.

A les últimes vacances a Girona vaig anar a buscar els meus nebots al Col·legi Verd. Vaig esperar-los al pati, amb les noves escales cobertes però les mateixes finestres i entrades. Amb nens de més colors i similar històries. Tots tant diferents, tant iguals. En Marc tenia deures d'anglès que ensenyava a l'Àlex i la Judit volia anar a la plaça del Carlemany i presentar l'Eduard als seus amiguets.

Els nens corrien pel pati, algun plorava. Hi havia varies cares adultes que em sembla que tinc en algun calaix amb l'expressió congelada i els pantalons de campana. Quan a un col·legi veus als nens tornar-hi com a pares, és que ha fet quelcom bé. Que encara ho fa bé, que ha crescut amb la vida.

No sembles 75, escola, fas bona cara. Amb un color encara verd a les parets. Són altres temps. I una nova generació a l'espatlla. 📄

GRÀCIES, VERD

Glòria Granell Nogué

Ex-alumna del Col·legi Verd.

El Col·legi Verd, per mi, fa olor de goma d'esborrar; el tacte l'associa a l'aspror de les mans després de l'hora del pati; el gust, sens dubte, em transporta directament als deliciosos macarrons de la Juana; la vista recorda cada racó, cada aula i les taules de l'època, verdes, una mica estretes, amb calaixet a sota.

Són records associats a la infantesa que han retornat a la meua consciència amb motiu de la visita que vaig fer a l'escola Verd fa poc en la Jornada de Portes Obertes. La visita va fer-me reviure amb tendresa històries de fa ja uns quants anys i recordar coses que no era conscient que tenia guardades a la memòria. En general, com sol passar en aquests casos, vaig tenir la sensació que tot era més petit de com ho recordava perquè jo, evidentment, ara ho miro des d'una altra alçada.

Em va agradar passejar-me pels espais que van presenciar tantes hores de la meua vida quan era alumna de l'escola: vaig tornar a pujar l'escala de marbre com cada dia després del pati; vaig redescobrir l'aula on el Sr. Guitart ens ajudava a llegir Robinson Crusoe a segon d'EGB; vaig tornar a trepitjar la classe on amb el Sr. Alabau apreníem tantes coses a cicle mitjà, i a l'aula de vuitè em van retornar amb claredat la veu de professors com el Sr. Sánchez, el Sr. Castro, el Sr. Jofre o la Sta. Fina.

Tots, records entranyables que associo també als que em despertaven els companys de curs, amb qui vam créixer plegats dels cinc als catorze anys. I com nosaltres, tants i tantes alumnes, tots diferents però tots hereus de l'educació de l'escola verda del cor de Girona. Nens i nenes que juguem, aprenem, creixem i desapareixem del pati per fer-nos grans i deixar pas a noves fornades d'infants seguint el cicle de la vida. Fins que un dia, ja grans, l'atzar ens porta a visitar l'escola altra vegada i decidim escriure quatre ratlles nostàlgiques per agrair-li tantes estones, tantes lliçons, tants mestres, tants jocs, tants companys. Per agrair-li que ens acollís quan creixíem tan de pressa i que continuï fent-nos companyia tota la vida. 📄

RECORDS DEL 'LOREN' DURANT LA TRANSICIÓ

JORDI SERRAT

Ex-alumne del Col·legi Verd.

En el nostre país hi ha moltes coses criticables, però d'altres que han millorat moltíssim en poques dècades. Per exem-

ple: l'escola pública. Diguin el que diguin els derrotistes i rondinaries de sempre, el canvi ha estat impressionant. Només cal fixar-se en l'evolució tan i tan positiva que ha viscut en 30 anys el Col·legi Verd. D'aquell tronat Colegio Nacional Obispo Lorenzana de l'encara Girona grisa i trista dels primers anys del postfranquisme només en queden records polsosos que han de servir-nos per aprendre dels errors de la nostra història.

Tanco els ulls. Em sembla que sigui ara. Les imatges que em vénen al cap són en blanc-i-negre talment com si estigués mirant la sèrie Cuéntame de TVE. Aleshores jo era un marrec de 8 o 10 anys, que anava feliç a estudi amb calça-corta, una maleta pesada a l'esquena i un cabell despendinat amb un estil força Beatle. Eren els anys de la mort de Franco i de la recuperació dels drets democràtics.

Recordo que abans d'entrar a la classe de gimnàstica, el señor Álvaro, el mestre d'educació física, ens feia formar amb un estil ben militar. Tots cantàvem a la una: «Chi, Chi, chi! / Cha, cha, cha / Aupa, Lorenzana...» La classe es dividia en dos grups: El equipo A (els nens que ho feien més bé) i El Equipo B (els que no ens en sortíem tant). No hi havia cap pedagogia ni sistema educatiu. Res de res. Als nens del Equipo B, no ens deixaven saltar el poltre, ni pujar a les espatlleres ni pujar a la corda. «Vosotros tenéis que mirar para aprender». I així un dia i un altre. Ni tan sols sé perquè ens havíem de comprar el xandall!

El desastre educatiu de la classe de gimnàstica no era un fet aïllat. En aquell Loren de la transició, les reminiscències de l'autoritarisme franquista i el menyspreu cap als infants hi eren ben presents. Hi havia agressions de mestres cap a alumnes. Si feies una malifeta et deixaven triar entre un 0 o una bufetada i no era gens estrany veure vailets amb les orelles roents després de fortes estirades, castigats de cara a la paret hores i hores o ridiculitzats amb riallades corals quan sortien a la pissarra. Recordo un professor mofant-se mentre estripava la pilota que un nen havia portat a l'escola en dos meitats amb un ganivet. O bé, quan ens enviaven a mig matí, tots sols amb 10 anys d'edat, a la farmàcia a comprar aspirines o a l'estanc perquè se li havia acabat el tabac a algun docent que -es clar- fumava quotidianament a classe.

Els mestres normalment pegaven els alumnes de famílies de classe treballadora. A aquells que vivien als pisos de les Pedreres, a Germans Sàbat, a Sant Narcís o al Hogar Infantil. Als nens de casa bona, en canvi, els permetien que se'n anessin a esquiar durant el període lectiu. El Loren era, això sí, un col·legi interclassista. Com que era l'únic centre gironí mixt (nens i nenes barrejats) hi havia pares progressistes que hi apuntaven els seus fills per no portar-los als hermanos de La Salle o a les carmelites.

Durant la transició ja es pregonava l'escola laica, però al Lo-

ren fèiem el mes de Maria amb oració diària, la campanya del Domund pels pobres chinitos (ens ho presentaven així) i s'organitzaven expedicions escolars a Lourdes amb missa i rosari. Un nen fill d'anarquistes va demanar fer classe d'ètica en comptes de religió i el van posar apartat de la resta perquè repassés matemàtiques.

En la infantesa quan vius en un entorn d'amor saludable i no et falta el plat a taula, tot et sembla natural i res et rebel·la. És, per això, que els records que tinc dels meus anys d'escola són boníssims: les llargues hores al pati jugant a futbol amb un pot de plàstic, els intercanvis de cromos i caniques, les partides de churro, media manga, mangotero, les corredisses jugant a Ruí, catarruí, les trapelleries, els exàmens robats, els treballs de pre-tecnologia, els Jocs Florals, les primeres amistats que duren tota la vida, la innocència amb les nenes durant la pubertat, el viatge de vuitè a Itàlia i tantes i tantes coses. També vaig aprendre des d'un punt de vista acadèmic. Només faltaria. Vaig tenir la senyoreta Brugat, la senyoreta Amor, la senyoreta Puig, la senyoreta Oliver, el senyor Gomis, el senyor Suquet, el senyor Sánchez i la senyoreta Ruhí. Tots tenien cor; a mi em van tractar sempre bé i seria injust no reconèixer que alguns d'ells s'aparten força de la descripció anterior.

Finalment he d'esmentar que la meua vocació pel periodisme i per la meua professió actual va néixer aleshores. Amb l'encara amic Enric Estrach vam fundar plegats el diari Catalonia quan cursàvem 2n d'EGB i ens ho passàvem d'allò més bé pensant articles i reportatges.

En una revista per commemorar un aniversari, tanmateix s'estila més d'escriure amb un to ensucrat i carregat de falsa nostàlgia. Disculpeu si no he seguit aquesta línia. Sospesant un costat i l'altre de la balança, mal em dolgui, he de confessar que l'escola que em va tocar viure no va ser gens bona. En aquest inici del segle XXI massa gent es queixa que els nens són consentits, que no tenen límits, que són els reis de la casa i que caldria retornar a èpoques pretèrites enyorant la mà dura i l'ensenyament de temps passats. Posats a triar, però, em quedo mil vegades amb l'escola pública d'ara. Per descomptat.

RECORDS DEL VERD

MERCÈ VIÑAS

Ex-mestra del Col·legi Verd.

Els records del Verd estan tots feliçment guardats.
Records...
d'alumnes que vaig tenir...
de companys amb qui vaig compartir hores de treball

i sobretot de la Montse, del temps que varem treballar juntes.

Va ser de veritat un temps molt bonic.

També hi deuriem haver temps dolents...

però estan esborrats del tot.

EN EL 75È ANIVERSARI DEL COL·LEGI VERD

Mª MONTSERRAT BATLLE

Ex-mestra del Col·legi Verd.

Dels 41 anys dedicats al món de l'ensenyament, 33 els he exercit al Col·legi Verd.

33 anys de rialles infantils,

33 anys d'olor a colònia fresca, a llapis i a goma.

33 anys d'ingenuïtat, de cor pur, d'esclat d'alegria.

33 anys de satisfaccions i algun disgust (pocsafortunadament).

33 anys de treball dia a dia.

33 anys d'esforços, de voler fer-ho bé.

33 anys dedicats a obrir els ulls dels nens al món de les lletres i dels nombres, però també al món de la sinceritat, de la justícia, del treball ben fet, de l'alegria, de la sinceritat, de la justícia, del treball ben fet, de l'alegria, de la solidaritat... i de tants i tants valors treballats.

33 anys de la meua vida docent fent els canvis que hi ha hagut, tant en l'aspecte pròpiament professional, com polític, com de creences. Canvis que no sempre van ser fàcils. Vaig haver de posar tota la meua voluntat per la gran estimació que sentia i sento pels nens, perquè ells s'ho mereixen i tenien tot el dret a tenir una professional que els conduís a una plena educació integral, tan d'aprenentatges com de formació. Un exemple el podria posar quan el setembre de 1980 ens assabentem que la nostra escola havia estat proclamada per la Generalitat, escola catalana i per tant, tots els continguts havien de ser en català. Jo, que tota la meua vida professional havia ensenyat la p de «pato», ara no em funcionava perquè l'ànec no tenia cap p.

He vist passar pel Col·legi moltes i moltes generacions.

He vist fer-se grans els arbres del pati. Fa tants anys... era el setembre de 1971 quan hi vaig començar!

Al 2005 vaig decidir dir adéu Col·legi verd. No va ser una decisió fàcil. Cada esglaó, cada classe, cada raconet... era emotiu per mi.

T'he enyorat Col·legi Verd ! i Feliç 75è Aniversari!

ARXIU D'IMATGES EMILI MASSANAS - BURLET. DIPUTACIÓ DE GIRONA

75è ANIVERSARI

El verd és el color de l'esperança

Girona va viure fa 75 anys un moment polític, social i educatiu, extraordinari. En el marc de la 2a República i de la Generalitat –un marc esplèndid de la història del país quant a innovació pedagògica i compromís de les autoritats en l'ensenyament–, va néixer el col·legi del Barri de la Mercè; després anomenat Ramón Torró; després, per imposició dictatorial, *Obispo Lorenzana*; finalment, i per molts anys, Col·legi Verd.

El Verd és avui una de les escoles més reconegudes i estimades de la ciutat. És una escola pública, catalana, coeducadora, democràtica, integradora, solidària i plural on es formen bons alumnes i excel·lents ciutadans al cor mateix de la Girona moderna i de futur. Incardinada al bell mig del pobladíssim Eixample de Girona, com una illa verda entre tant de ciment, va acollint i formant des de fa set dècades i un lustre els infants de les famílies que confien en el projecte educatiu i que creuen en la bona feina dels professionals que hi treballen.

El Col·legi Verd és un edifici històric, restaurat encertadament fa uns pocs anys, amb un porticat característic, una façana d'interès, unes aules ben condicionades... Però, pel damunt de tot, el Col·legi Verd són bàsicament les persones: els mestres i les mestres de la Generalitat, l'equip directiu, els monitors d'extraescolars, l'Associació de Mares i Pares, el conserge Salvador, la cuinera Juana i la Míriam, el personal d'Administració i Serveis, les dones de la neteja, els empleats de l'Ajuntament que tenen cura cada matí del pati...

A finals de la primera dècada del segle XXI, el Ceip Verd és una escola experimentada, moderna i de prestigi, plenament integrada en la xarxa d'escoles públiques de la ciutat, una escola preparada per als reptes educatius que la ciutat genera i que afronta els pròxims anys amb totes les il·lusions. Fins i tot el pati, entranyablement petit, dolçament acollidor, pot tenir la seva oportunitat, si les autoritats aconsegueixen la promesa d'ampliar-lo quan la clínica veïna es desplaci a l'extrem sud de la ciutat. Aquesta és l'esperança. El verd és el color de l'esperança, naturalment. 🍌

JORDI VILAMITJANA I PUJOL

Cantata dels alumnes a l'Auditori de Girona

dissabte, 12 d'abril de 2008

Cantates «En Patufet» i «La Ciutat i la Lluna»

Vam celebrar la inauguració del 75è aniversari de la nostra escola amb la cantates «En Patufet» i «La ciutat i la lluna». Hi participàrem tots els alumnes des de P-3 fins a sisè.

Quan vam entrar a l'escenari, el cor ens bategava i bategava! De sobte, en veure tanta i tanta gent, ens vam emocionar! Ens col·locàrem on ens tocava, amb totes les ganes de fer-ho d'allò més bé!

Tots buscàvem els pares però... no hi havia manera! no els trobàvem! Ens era difícil perquè estava molt i molt ple!

L'escenari, gairebé fosc. Un llum encès, una directora amb el seu cor de nens i nenes i un piano acompanyant. Era impressionant!

Començàrem a cantar! Estàvem tan contents quan vam veure que, per una cançó, ens aplaudien i aplaudien! Molts pensàvem... si aquesta els ha encantat, que esperin i veuran!!

Sí, sí! Tot va anar en cadena. Primer una cançó, tothom callat, després una altra... i així fins al final!

Quan s'acabaren les nostres actuacions, tothom, tothom, s'aixecà emocionat, amb uns forts i llargs aplaudiments!

Va ser una festa per a tots plegats: pares, mares, nens, nenes, mestres, i autoritats que hi assistiren.

Un dia feliç per recordar sempre més!!

Jornada portes obertes

dimecres, 23 d'abril de 2008

El dimecres, 23 d'abril de 2008, exactament el mateix dia que feia 75 anys s'havia inaugurat l'escola, vàrem fer una jornada de portes obertes perquè qualsevol persona interessada la pogués visitar. Aquest mateix dia vàrem exposar la maqueta de l'edifici original, completament restaurada pel mateix equip de nois i noies que el varen construir l'any 1991 sota les directrius del seu mestre de l'aula taller, el Sr. J. de Castro.

La maqueta estava exposada a la biblioteca que alhora estava moblada amb pupitres i taules antigues proveïdes del material escolar una mica esgrogueït pel pas del temps. Tot plegat volia suggerir l'estil de l'edifici escolar, atenent i respectant els principis pedagògics del Govern de la República: espais lluminosos i amplis per promoure una escola activa i participativa. L'exposició de la maqueta va tenir molt d'èxit, però també els murals que decoraven els passadissos i les classes. El contingut dels murals il·lustraven algunes de les àrees d'aprenentatge de l'escola actual: psicomotricitat, pati, medi, matemàtiques, llengües i música. Reflectien tècniques didàctiques més adaptades a les exigències actuals, però sense allunyar-se d'aquella pedagogia que aplicaven els mestres dels anys 30 quan es va iniciar la vida escolar del nostre col·legi. Vius, alegres, precisos, interactius, motivadors i plens de detalls. La seva atenta observació equivalia a la classe més profitosa i apassionant.

També es va exposar la pintura que l'artista gironí Lluís Bosch Martí ha dedicat al Col·legi Verd en motiu del seu 75è aniversari i titulat: «Retaule: Les estacions multicolors brillen per les façanes del Col·legi Verd de Girona». Els verds de la primavera, els grocs i vermells de l'estiu, els ocres, taronges i marrons de la tardor i els blaus, negres blancs i grisos de l'hivern.

Va ser una jornada plena d'emotivitat ja que a més de saludar les famílies contemporànies, vàrem retrobar moltes d'altres que es varen acostar per recordar l'espai que durant molt de temps havia format part del seu entorn més proper i significatiu.

Recreació d'una aula amb el mobiliari original dels primers anys a l'escola.

Decoració dels passadissos de l'escola per part dels alumnes del col·legi.

Restauració de la maqueta pels mateixos alumnes que l'any 1991 la varen construir.

II Trobada de Mini Vòlei CEIP VERD

dissabte, 10 de maig de 2008

El passat 10 de maig de 2008 va tenir lloc al Pavelló de la Devesa de Girona la II Trobada de Mini Vòlei de Girona. Aquest any, amb motiu de la commemoració del 75è aniversari del Ceip Verd de Girona, la jornada va estar organitzada per l'Associació de Mini Vòlei del col·legi, una iniciativa de l'Associació de Pares i Mares (AMPA) del Col·legi Verd.

Hi vàren participar 21 equips de sis clubs d'arreu de Catalunya: Club Voleibol Olot, Escola Paidós de Sant Fruitós del Bages, Club Voleibol de Premià de Mar, Club H. Bordils, Club Voleibol Caldes i CEIP Verd.

En total, seixanta-vuit jugadors/es de 6 a 12 anys vàrem participar a la Trobada de Mini Vòlei.

Caminada fins a la Font dels Ferro

diumenge, 18 de maig de 2008

Vam fer una caminada a la «Font del Ferro» per celebrar el 75è aniversari de l'escola.

Al davant hi havia dos policies que paraven els cotxes.

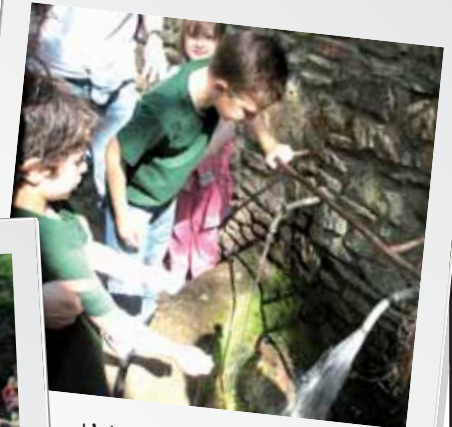

Els mestres van posar preguntes i durant el camí les havíem de contestar.

Una pregunta era: Quants arbres hi ha a l'escola?.

Érem més de 100 persones: pares, mares, nens, mestres,..... tots caminant cap a la font!

L'aigua de «La font del Ferro» té gust de ferro i és picant.

Vam fer un joc que havíem de buscar boles de drac. Però el dia abans va ploure i se'n van perdre dues.

Conferència: L'educació del Segle XXI

dilluns, 2 de juny de 2008

CONFERÈNCIA DE SALVADOR CARDÚS

El passat 2 de juny de 2008 va tenir lloc a la biblioteca de l'escola la conferència *L'educació del segle XXI* a càrrec de Salvador Cardús, Professor del Departament de Sociologia de la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, especialista en temes d'educació.

Ens va parlar dels canvis en la societat i com afecten a l'escola. Ens va transmetre una bona dosi d'optimisme ja que malgrat tota la problemàtica actual i tot el ressò mediàtic que se'n fa, l'escola i l'educació estan molt millor ara que abans i disposem de més recursos i pedagogies més innovadores.

Una petita pinzellada de les idees que ens va transmetre:

- L'escola adoctrinadora serà un fracàs (ja ho va provar el franquisme). Els nostres fills i alumnes actuals pensaran d'una manera molt diferent per a un món molt diferent.
- Ara hi ha estils de vida molt diversos que han portat a una diversitat de models educatius.
- L'educació és el filtre que destria de tot allò que ha entrat i ha rebut l'alumne el que en pot sortir (es valora l'espontaneïtat, la sinceritat, però sempre respectant les normes de convivència).
- S'ha d'educar per una societat molt oberta i canviant. Alhora és una societat benestant.
- És molt difícil saber posar límits, saber esperar, ser moderat.
- L'educació ha passat de ser un privilegi a ser un dret. Els nens haurien de tenir l'obligació d'aprendre.
- A l'escola se li encomanen moltes tasques que pertocarien a les famílies o altres àmbits de la societat.

-Quan eduquem en valors, l'objectiu es formar persones reflexives i crítiques. (Hem d'aprendre a ser tolerants quan cal i alhora a ser intolerants davant d'actituds incorrectes).

-S'ha d'educar per fer una societat més forta, resistent... i evitar la sobreprotecció. Cal millorar l'equilibri emocional.

La xerrada va ser molt amena i els assistents vam marxar amb un sac d'idees i il·lusió per dur-les a terme. 📖

Taula Rodona: Implicació dels pares i mares

dijous, 20 de novembre de 2008

TAULA RODONA: IMPLICACIÓ DELS PARES I MARES EN EL PROJECTE EDUCATIU DEL COL·LEGI VERD.

Va ser un privilegi, un esdeveniment històric poder comptar amb la presència de la majoria de presidents i presidentes de l'AMPA des de la seva constitució formal, el 21 d'octubre de 1997 fins a l'actualitat.

La taula rodona del 20 de novembre de 2008 estava formada per: Sr. Francesc Francisco Busquets (1979/80-1980/81), Sra. Neus Pi (1983/84-1984/85), Sr. Pere Cornellà (1986/87-1989/90), Sra. Victòria Salvadó (1990/91-1991/92), Sra. Montse Moreno (1992/93-1995/96), Sr. Joan Saurina (1996/97- set 2004), Sra. Marta Cullèll (2004-2008) i la Sra. Montse Sala a partir del novembre del 2008.

Va moderar la intervenció dels participants, el Sr. Quim Curbet.

Tots els presidents i presidentes varen explicar les aportacions que cada AMPA havia fet en el marc del Projecte Educatiu de l'escola: organitzar activitats extraescolars, pressionar les administracions per rehabilitar l'edifici escolar, aconseguir la modificació de l'alçada dels blocs de pisos situats davant del pati per tal de preservar la llum del sol, la gestió del menjador, etc.

Després l'audaç moderador els va proposar el comentari d'alguns aforismes i petits fragments d'autors il·lustres relacionats amb l'educació perquè s'esplaïessin en el tema. Va ser molt interessant i tots els participants varen estar a l'alçada de l'improvisat repte que se'ls va plantejar.

Algun exemple:

–«Aquell que obre la porta d'una escola, tanca la porta d'una presó» (Víctor Hugo)

–«Els pares d'avui tenim el perill de convidar a la dependència. Sempre que sigui possible, caldrà permetre que sigui el fill el qui prengui les seves pròpies iniciatives» (Josep Cornellà)

Per cert, en Francesc Francisco li va tocar comentar un fragment d'un article, escrit per ell mateix.

Després vam celebrar aquesta retrobada generacional de famílies i mestres del Verd amb una copa de cava. 🍷

Sopar de germanor • divendres, 13 de juny de 2008

—A la meua cuina només hi cuino jo—ens va dir la Juana, la nostra cuinera.

Aquella tarda-vespre del divendres 25 de juny, al CEIP VERD se n'estava preparant una bona!!! Sabeu quina? El sopar del 75è aniversari de l'escola!!!

Tot va començar amb pluja! Estàvem molt, molt nerviosos! A mesura que passava el temps, més s'anava apropant el moment de començar la gran festa!!!

Tothom anava arribant. El porxo s'omplia i s'omplia!. Quanta gent!

Començà el sopar. Quins entremesos tan bons! Semblava que no n'haguéssim menjat mai! I després... els macarrons! Ens llepàvem els dits!

Tot seguit s'organitzà una mena de bingo. Quines ganes que teníem tots plegats de ser els afortunats amb el premi! Ho vam passar més que bé!

Quan vàrem acabar, acompanyàrem els antics alumnes a visitar la nostra escola, que la teníem molt engalanada i amb una exposició de fotografies molt antigues que ens semblaven d'un altre món! Podíem veure, Aixa, els canvis de la nostra escola al llarg dels anys. Fou molt, molt interessant.

Com que plovia molt, algunes de les activitats que hi havia programades al pati no es pogueren celebrar encara que, fins i tot amb la pluja, posaren música i vam poder ballar una bona estona.

Quin greu!! Hauríem pogut tenir un final de festa ben bonic però, tot i així, va ser un sopar molt especial !!!

CICLE SUPERIOR

Sopar de 75è aniversari

El passat dia 13 de juny va tenir lloc el sopar commemoratiu del 75è aniversari de la fundació del Col·legi Verd de Girona. Més de 400 persones entre alumnes i ex-alumnes, professors i pares, es varen reunir al col·legi per tal de celebrar aquest aniversari.

Tot i que inicialment estava previst que el sopar tingués lloc al pati de l'escola, la pluja es va convertir en la gran protagonista de la nit i va fer que el sopar tingués lloc entre el menjador i el gimnàs.

Va ser un sopar distès, de grans records i petits discursos, d'algun comiat de professor i de bells retrobaments. Un sopar servit pels alumnes de sisè i preparat, com no, per la nostra cuinera Juana. Els més agosarats varen poder aprofitar l'ocasió per ballar al ritme de la pluja i de la música de Toc de Xarel·lo.

Va ser una nit també, on la promoció dels nascuts l'any 1969 van aprofitar l'ocasió per fer una trobada de tots els ex-alumnes i recordar el seu pas per l'escola.

Per últim, volem felicitar a tothom que va fer possible l'organització del sopar del 75 è aniversari. A la nostra cuinera, als alumnes de sisè, als nostres proveïdors, als professors i equip directiu i a tots els voluntaris.

I com no, a tots els qui amb la seva presència ho varen fer possible

Per molts anys Col·legi Verd !!!

A.M.P.A. DEL COL·LEGI VERD

Des dels més petits als més grans
vàrem poder gaudir d'aquest
sopar de germanor.

En ploure ens vam repartir,
uns al gimnàs i els altres al menjador.

Ens ho vàrem passar d'allò més bé.

La HISTÒRIA
de la meva escola
(els més petits)

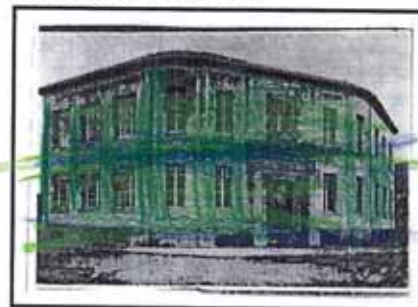
HISTÒRIA DE LA NOSTRA ESCOLA

ES VA CONSTRUIR L'ANY 1933 I ES VA INAUGURAR EL DIA

SANT JORDI

L'ESCOLA TENIA EL NOM DE RAMON TURRÓ

L'ARQUITECTE VA SER
GIRALT

BUSCA LES DIFERÈNCIES

ABANS ANY 1933

ARA ANY 2008

Els CANVIS

de la meua escola

(els més grans)

ELS CANVIS

EN 75 ANYS L'ESCOLA HA ANAT CANVIAT, L'EDIFICI MÉS GRAN, EL PATI MÉS PETIT, HA TINGUT DIFERENTS NOMS I NO FA GAIRE ESPERA A REFORMAR.

- ELS 3 NOMS QUE HA TINGUT L'ESCOLA:

1. *Paumot Jordí*
2. *Bulk Llorazana*
3. *Vad*

L'ESCOLA ARA QUANTS PISOS TÉ?

3 i un altre

ESPAIS DE L'ESCOLA:

gimnas *biblioteca* *patí*
quadrilàter *auditori* *aula de plàstica*
aula de música *manjador* *sala de professors*
75

LES FESTES DE L'ESCOLA

la castanyada
el Nadal
el dia de la pau
el carnaval
dia de S. Jordi
festa de final de curs

A la façana del Ceip verd trobem dos símbols.

Un ens diu l'any en què es va col·locar la primera pedra de l'escola.

~~~~~  
Dibuixa el símbol que jo hauria dissenyat

Els SÍMBOLS  
a la meva escola







Dos angelets  
protegeixen  
l'escut de  
l'escola de la  
porta principal.

~~~~~

Dibuixem els
angelets de la
nostra escola.
Som uns
artistes.

ENTREVISTA A LA Sra. MARIA SALVADOR

En motiu del 75è aniversari del CEIP Verd, ens va interessar saber coses de l'escola en els seus inicis. És per això que vam demanar a la Sra. Maria Salvador, una de les primeres alumnes i ara àvia d'una companya, que ens vingués a parlar dels seus records. Molt amablement, la Sra. Maria ens va explicar algunes anècdotes i va respondre a les nostres preguntes. M'ha sorprès que la biblioteca sigui tan gran i amb tants llibres.

-Quins nivell o classes hi havia a l'escola?

-A la meua època hi havia dos nivells.

-Quines assignatures teníeu ?

-En teníem dues: Llengua i Matemàtiques.

-Quin era el vostre horari de classes i pati?

-Classes de 9h a 12h del matí i de 3h a 5h de la tarda.

-A quina edat es començava i s'acabava l'escola?

-Es començava als 4 anys i s'acabava als 10.

-Quants professors hi havia a l'escola?

-N'hi havia dos.

-Quins llibres utilitzàveu?

-Un llibre de lectura «Petites llavors».

-Amb què i com escrivíeu?

-Escrivíem amb llapis i més tard amb ploma de tinta.

-Us posaven deures?

-Sí, i tant.

-Amb quina llengua parlàveu?

-Parlàvem en català.

-Quines festes celebràveu?

-Celebràvem Les Fires i Nadal.

-Us quedàveu a dinar a l'escola?

-No. En aquell temps els nens i nenes anàvem a dinar a casa.

-A quins jocs jugàveu?

-Jugàvem amb fustes i cartró i jocs de pati.

-Quins càstigs us posaven?

-De cara a la paret.

-Fèieu activitats extraescolars?

-No. No se'n feien.

-Fèieu excursions i colònies?

-No. Només algun dia anàvem a fer una berenada.

-Quins canvis de l'escola l'han sorprès més?

-M'ha sorprès que la biblioteca sigui tan gran i amb tants llibres.

Estem molt agraïts a l'àvia de la Sònia per la seva col·laboració en tot el que li hem demanat. Moltes gràcies. 🌟

ENTREVISTA A LA Sra. MONTSERRAT GELABERT, ANTIGA MESTRA DE LA NOSTRA ESCOLA

Els alumnes de Cicle Superior hem entrevistat la senyora Montserrat Gelabert i hem elaborat una recopilació de les preguntes que se li han fet i les respostes que ella ens ha donat:

-Per què va voler ser mestra?

-Els meus pares eren mestres i la meva àvia fou la primera directora d'aquesta escola.

El primer dia que vaig arribar a aquesta escola, em va semblar tan bonica! Jo vaig ser mestra d'Infantil. Els nens petits m'agradaven molt. Teníem l'aula decorada amb murals, cartells i treballs de Plàstica fets pels mateixos nens.

La meva feina sempre em va agradar molt i, ara, estic molt satisfeta de poder venir a recollir les meves nétes a la mateixa escola on jo vaig treballar amb tanta il·lusió.

Com anècdota vull explicar que, quan em vaig anar a examinar d'oposicions per a Infantil a Barcelona, ho vaig fer en una escola molt semblant a la nostra, amb les mateixes característiques.

A nosaltres, els alumnes de Cicle Superior, ens ha agradat i ens ha semblat molt interessant poder entrevistar una mestra que havia treballat, ensenyat i educant en aquest nostre centre, en els seus inicis. 🌍

-Com era l'escola en aquella època?

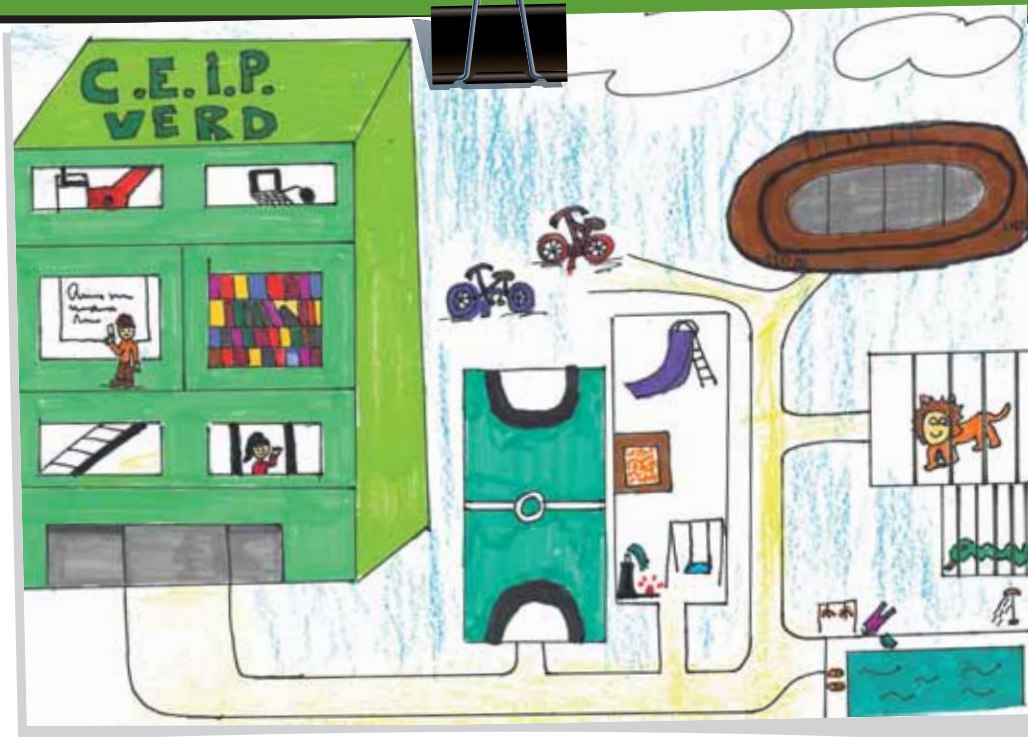
-Era un edifici molt gran, sense pisos alts. Era, com diu ella, «una bombonera». Tenia un pati ideal, amb molt espai. No hi havia menjador. El mobiliari era molt especial, amb cadires i taules de fusta.

-Com veu l'escola ara?

-La veig molt bonica encara que una mica massificada i així mateix, el pati, queda una mica petit però segueix essent un col·legi amb molt d'èxit i una escola molt especial per mi.

-Quin horari feien en el seu temps?

-En algunes èpoques, l'horari era com el d'ara; en canvi, en altres cursos, teníem festa el dijous a la tarda i treballàvem el dissabte al matí.

L'escola del futur

L'escola del futur que jo m'imagino serà gran, amb pisos alts, ascensors per als professors, escales mecàniques i cintes transportadores pels alumnes.

En lloc de llibres hi haurà una mena de pantalles on, prement un botó, es passarà a la pàgina següent.

A l'aula, cada taula tindrà el seu ordinador. Els alumnes, per estudiar i fer els deures, només hauran de portar el seu *Pen Drive* i connectar-se a l'ordinador de l'escola o al de casa. Les cadires seran unes butaques molt confortables i graduables.

Per impartir les classes, els mestres disposaran de pantalles a les parets per passar vídeos, simuladors sobre les matèries que s'estudien, exercicis interactius i grans biblioteques electròniques amb tot tipus de llibres de consulta. També disposaran d'unes màquines especials per a corregir treballs...

El pati, un altre dels espais que canviarà força. Hi haurà més d'un camp per a entrenar-se: de futbol (les porteries tindran uns guants i unes proteccions especials pels que facin de porter), de bàsquet (hi haurà unes bambes especials per poder saltar més alt) de voleibol, tennis...

Una zona de joc especial per als més petits i, fins i tot, trobarem un petit zoo amb animals. Així els podrem estudiar millor.

Ja m'agradaria d'anar-hi!
Seria tot un luxe!

CICLE SUPERIOR

L'escola
del passat

Foto
V. Fargnoli
1949

L'escola
del present

L'auca dels 75è aniversari

Entre llibres i roses a l'any 33 una escola naixia en el barri de la Mercè.

(IL·LUSTRACIÓ: ALUMNES DE P3)

Ricard Giralt va ser l'arquitecte d'aquesta obra tan selecta.

(IL·LUSTRACIÓ: ALUMNES DE P4)

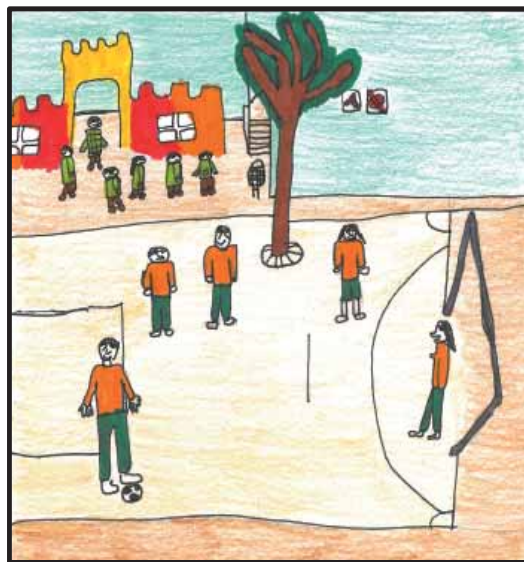
El nom de Ramon Turó va ser el nom de l'història per a l'historiador ho...

(IL·LUSTRACIÓ: ALUMNES DE P5)

Als anys 90, l'escola, de nom va canviar i col·legi Verd, pel seu color, li van posar.

(IL·LUSTRACIÓ: ALUMNES DE 3R)

Tenim un pati petit i eixerit on hi gaudeix del més gran al més petit.

(IL·LUSTRACIÓ: ALUMNES DE 4T)

Les AMPES, amb il·lustracions, han lluitat per a una...

(IL·LUSTRACIÓ: ALUMNES DE 5È)

Els nostres alumnes
són uns artistes.
Felicitats!!

ro li van posar
menatjar.

Als anys 60 van decidir
que Bisbe Lorenzana s'havia de dir.

(IL·LUSTRACIÓ: ALUMNES DE 1R)

L'escola petita va quedar
i molt aviat calgué ampliar.

(IL·LUSTRACIÓ: ALUMNES DE 2N)

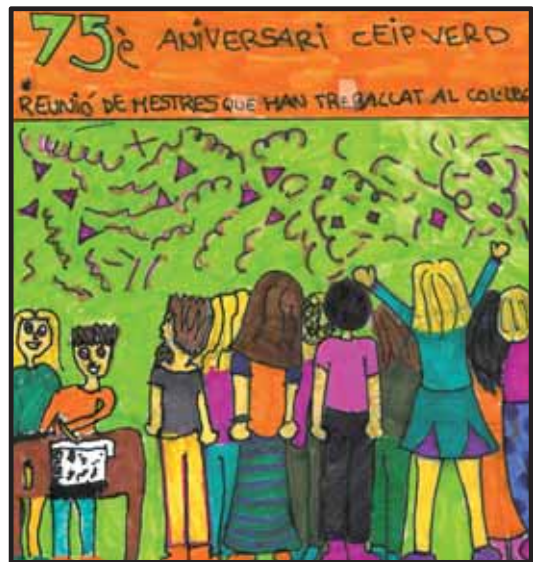

ció,
escola millor

Un reguitzell de mestres hi han treballat
i, tots, la seva empremta han deixat.

(IL·LUSTRACIÓ: ALUMNES DE 6È A)

Al col·legi Verd el temps ha passat
deixant-nos a tots, una bona amistat.

(IL·LUSTRACIÓ: ALUMNES DE 6È B)

FA NOU ANYS QUE EL COL·LEGI VERD «VIU LA CATEDRAL»

Podem dir que hem complert un cicle sencer, doncs els nens i nenes que enguany fan 6è. van començar el projecte a P-3. Són, per tant, els primers que han treballat el projecte «Viure la Catedral».

Aquest projecte pretén acostar els alumnes de la nostra escola a la Catedral amb l'ànim de fer-la familiar, propera i lúdica. No només com a obra d'art, sinó com a pretext per aprendre a escoltar la memòria guardada en les seves pedres.

Utilitzem una metodologia activa i globalitzada que afavoreix aspectes d'integració i estimula actituds i actuacions d'igualtat entre els nostres alumnes, així com l'adaptació a l'entorn. Té un enfocament interdisciplinari de totes les àrees curriculars, adaptat als diferents ritmes d'aprenentatge dels alumnes. Els aspectes més rellevants d'aquesta metodologia podran ésser extrapolables per saber llegir, interpretar, respectar i gaudir d'altres monuments. Per desplegar el projecte hi destinem un dia a la setmana durant un mes del segon trimestre. L'escola es converteix en una mena de delegació de la Catedral: vitralls, gàrgoles, capitells, arcs, voltes, carreus, sepulcres, campanes... omplen els murals de l'escola amb els treballs que nen i nenes han anat realitzant en els tallers.

Els continguts del projecte com a eix transversal, es vertebren en nou temes relacionats amb la Catedral, i cada un d'ells correspon a un nivell educatiu, des de primer d'infantil fins a sisè de primària.

EDUCACIÓ INFANTIL:

Tres elements exteriors de la Catedral ens permeten acostar-hi els nostres alumnes més petits de forma lúdica. Són l'Àngel Miquel que corona el campanar, l'esplèndida escalinata barroca i la Bruixa, gàrgola situada a darrera la Catedral.

CICLE INICIAL:

Continuem amb els elements externs de la Catedral. Posem nom propi a les escultures de la façana i a les campanes. Una observació atenta de la façana de la nostra Catedral és un bon exercici d'aprenentatge per la lectura iconogràfica.

Les campanes, des del seu protagonisme en temps passat, en la seva funció social i religiosa que regia la ciutat, fins gairebé el seu silenci actual, doncs cal apropar-nos-hi molt per poder sentir el seu so.

CICLE MITJÀ:

Els vitrallers i els picapedrers. Amb aquests dos temes entrem al món dels oficis i gremis de l'època, la societat en general i el que va suposar per Girona l'arribada de gent per treballar en la construcció de la Catedral.

CICLE SUPERIOR:

L'estudi del Claustre i la Torre de Carlemany i els sepulcres ens permeten estudiar els aspectes d'art i d'història, amb un vocabulari més precís.

Tant de bo que aquest projecte hagi estat una eina d'utilitat per créixer, estimar i respectar el nostre patrimoni. 🌍

6è

4t

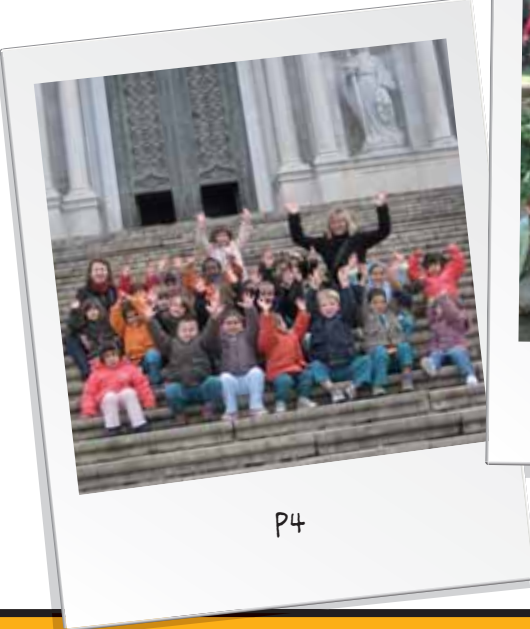
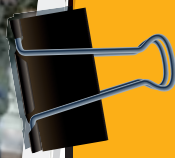
P5

3r

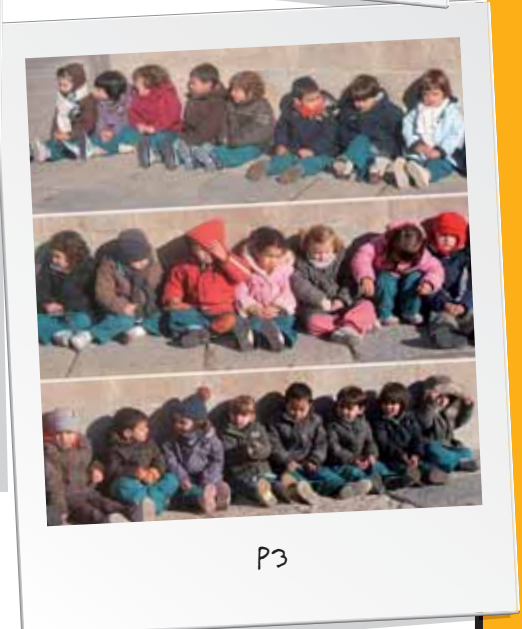
5è

P4

Ir i 2n

P3

Diada de Sant Jordi • 23 d'abril de 2008

L'ESCOLA

A l'escola hi ha nens.
Nens que estudien,
nens que escriuen,
nens que riuen,
nens que salten
i que s'ho passen
molt bé.

NÚRIA ROQUETA
1R · CICLE INICIAL

JOCS FLORALS

Cada any els alumnes de 6è organitzen la Diada de Sant Jordi. Un dia molt especial tant pels més petits com pels més grans. Al matí es va fer l'entrega de premis dels Jocs Florals que aquest any, amb motiu del 75è aniversari, tots els alumnes varen fer poemes relacionats amb l'escola. Poemes maquiíssims, molt ben treballats i que emocionaven a més d'un.

Durant el dia es varen fer les tradicionals parades: maquillatge, tómbola, circuit de bicicletes, trenes al cabell, competicions esportives.... Tots els nens i nenes van poder gaudir d'un dia de fira al pati de l'escola.

A la tarda hi va haver Jornades de Portes Obertes a l'escola.

LA MEVA ESCOLA

Abans l'escola era petita i bonica !
El pati de l'escola és gran
i ens passem tota l'estona jugant!
A 2n. vaig arribar
i més intel·ligent em vaig tornar!
a la cantata vaig anar
i molt bé m'ho vaig passar.
Moltes vegades ha estat reformada
i ara per fi està acabada.
Alguna vegada la vaig mirar
i molt maca la vaig trobar.
Al pati hi ha un porxo molt gros
i un cartell perquè no hi entri cap gos.
Un dia vaig somiar
que hi esclatava un volcà.

DIANA QUINTANA
2N · CICLE INICIAL

L'ESCOLA

Que petita que era abans,
que gran que és ara,
com serà d'aquí a uns anys?.
Ja m'agradaria així l'escola,
però amb el temps anirà canviant
i tothom l'anirà estimant.
Cada cop serà més vella ,
i els professors s'aniran jubilant,
però tot i així la seguirem recordant.
Abans era petita,
ara és més gran,
però sempre semblant.
No vull que es destrueixi l'escola,
la ciutat se sentiria sola.

LAURA BOYER
2N · CICLE INICIAL

LA NOSTRA ESCOLA

Tenim una escola fenomenal;
hi treballem cada dia com cal
matemàtiques i medi natural;
català, castellà i medi social.

Tenim un pati petit i bonic;
hi juguem cada dia amb l'amiga i l'amic!
Tenim un bon porxo que ens fa d'abric
els dies que plou o quan el sol és ric.

La nostra cuinera és sensacional;
ens fa carn, peix i verdura. I si cal
un arròs blanc quan la panxa ens fa mal.
Ens agrada com cuina i l'enyorem per Nadal.

El nostre col·legi és verd i és antic.
Fa 75 anys i per això jo li escric
aquest poema tan sincer i tan bonic.
Felicitats CEIP Verd !!! Jo et dic.

MARIA VILAMITJANA
3R · CICLE MITJÀ

L'ESCOLA

Que divertit anar a l'escola,
però abans a preparar la maleta
per poder arribar a l'hora,
que no em deixi el bolígraf i la llibreta.

Primer amb els amics jugar,
llavors a la classe pugem,
però sense massa badar
la lliçó començarem.

A l'hora de dinar
tots feliços mengem
per després anar a jugar.
Fins demà no hi tornarem!

ALEXANDRA PLA
4T · CICLE MITJÀ

LA MEVA ESCOLA

Un dia de setembre
a P3 vaig anar,
tot jugant vaig aprendre
a pintar i a cantar.

Ara ja sé més coses
perquè estic acabant,
cada any aprenem lliçons noves,
està clar que els anys van passant.

Aquest any celebrem el 75è aniversari,
molts alumnes hi han passat,
el nen d'ahir ara és el meu avi
i els nostres fills hi vindran demà.

IRENE SAURINA
4T · CICLE MITJÀ

L'ESCOLA

Al mig de la ciutat de Girona
hi ha el Col·legi Verd.
És de color verd poma
com la camiseta d'un follet.

És la més bella de totes
amb la cuina i el passadís
una cuinera que ens alimenta
amb la mainada més feliç.

Si hagués de repetir
tornaria a aquesta escola,
jo he trobat els millors amics
i un ambient que m'enamora.

Els nens juguen a «gogo's»
i les nenes a fet i amagar
a veure si les enxampes
que no les podràs trobar.

No té arrugues ni és vella
i al seu pati hi juguen infants
i ella ens mira contenta
a mida que ens anem fent grans.

Ara que fa 75 anys
la vull felicitar
desitjant-li llarga vida
i que els meus fills hi puguin anar.

JORDI RIMBAU
5È A · CICLE SUPERIOR

CEIP VERD

A finals de l'any passat
vaig fer el que mai no havia pensat:
d'escola vaig canviar
i a una altra anava a estudiar.

Tot i que no sabien...
en quin idioma els parlaria,
em van rebre amb alegria.

Al col·legi Verd m'han acollit
des del gran al més petit.
Agraeixo, doncs, la cortesia
amb que em reberen des del primer dia.

KENI EBANG
5È B · CICLE SUPERIOR

EL MEU PAS PEL VERD

Una història us vull explicar,
molts records a recordar,
del meu avi per començar,
la meva germana, i jo per acabar.

El parvulari vaig iniciar,
tot eren jocs, i ganes de cantar.
Allà vaig estrenar
les ganes d'estudiar.

A cycle inicial vaig entrar,
el primer vaig fer sense plorar,
quan educació infantil s'acabà,
amb il·lusió per continuar.

El cycle mitjà arribà
amb rialles el nou curs començà.
Ens fan cantar, calcular,
experimentar i valorar.

El cycle superior ha esclatat,
les coses s'han complicat,
amb dolçor i tendresa
hem fet molta endreça.

A qui pel Verd ha passat,
jo els vull recordar
que entre tots hem format
un centre de qualitat.

Enguany setanta-cinc anys farà
les primeres classes van donar.
Entre tots caldrà preparar
una festa que emocionerà!

ROSA CLARET
6È · CICLE SUPERIOR

Fi de curs • 19 de juny de 2008

La Maria Fèrez, germana d'en Daniel és maca com un caramel.

El nostre company Joan Vila, sempre va a tota pila i li agrada passejar per la vila.

En Lluç no és gens poruc i treballarà tant com un ruc.

A l'Institut que l'Eduard Gairin anirà a basquet podrà jugar.

En Salvador López és divertit i quan acaba d'estudiar prefereix tornar al llit.

En Miquel Pujol juga a basquet i és molt alt i quan encistella fa un gran salt.

En Quim Genover juga a futbol i com que és porter mai li marquen un gol.

En Gil Dillana a l'Institut anirà i molt bé s'ho passarà.

Molts còmics l'Oriol podrà llegir i a l'Institut es podrà divertir.

L'Anna primer d'ESO farà i molt bé s'ho passarà.

L'Emma Clivert li agrada jugar al CEIP Verd i si no hi està potser plorarà

La Marina porta cuetes i per esmorzar menja galetes.

A tennis i voleibol l'Amal juga sempre que vol.

A l'Institut en Miquel Llop diu que li agrada tot.

Sònia has treballat tant que et mereixes una copa gegant.

La Clàudia a primer d'ESO anirà i molt haurà d'estudiar.

L'Elisabet té més d'un excel·lent i a l'Institut els anirà sorprenent.

Arnau trobarem a faltar els teus acudits que eren tant divertits.

Antonio López, tu i el teu germà bessó sou tant amics com una forquilla i un caneló.

La Rosa Claret ben vestida va Ooooh...quin goig que fa!

Albert, l'Akasvayu és el teu equip l'estimes i és el teu preferit.

La Nora Fortià és la germana d'en Pep i és eixerida com en Patufet.

L'Eduard Sanllehi quan juga a futbol moltes vegades marca un gol.

Quan se'n vagi la Martina Planella tothom s'enrecordarà d'ella.

Natàlia, ets maca com un sol i es per això que tothom et vol.

Rodolins per als alumnes de 6è
Inventats pels seus companys del Ceip Verd
Promoció 1999-2008

COMIAT DELS ALUMNES DE 6è

-Els anys de la infantesa són en la memòria de cadascun de nosaltres el temps fabulós de la nostra vida.

-Tens un tresor amagat a dins. Descobreix-lo.

-Després d'escalar una muntanya molt alta, vam descobrir que hi ha moltes altres muntanyes per escalar.

-La possibilitat de realitzar un somni és el que fa que la vida sigui interessant. No deixis els teus somnis.

-Ens ha agradat molt compartir amb tu la teva infantesa i desitgem que en tinguis un bon record.

Amb aquestes frases cada any ens hem anat acomiadant dels grans de l'escola l'últim dia que estan amb nosaltres i desitjant que s'emportin un bon record del Verd i un bon equipatge per anar continuant el seu camí.

En l'acte de graduació, l'últim matí del curs, acompanyats de tot l'alumnat i presidit per la Directora i els tutors de 6è, es lliure diploma, el barret de graduat i un petit record dels companys i companyes que han dedicat un rodolí a cada nen i nena de 6è.

Alumnes de 6è llegint el diploma amb els rodolins.

28 d'octubre de 2008 • La Castanyada

A MENJAR CASTANYES

EL dilluns 28 d'octubre els nens i nenes del CEIP VERD, vàrem celebrar la festa de la Castanyada. Amb el pati ben adornat amb treballs que els diferents cicles havien fet fent referència a la tardor, fires, etc. Quan va ser l'hora, ens vàrem trobar tots plegats per gaudir una vegada més d'aquesta diada tan entranyable.

Després d'una breu introducció, va arribar per sorpresa «la castanyera», que havent flairat el perfum que desprenien les castanyes que anaven torrant-se, va entrar a l'escola per saludar-nos i participar de la festa.

Va pregar als nois i noies de 6è que també anaven vestits de castanyers, l'acompanyessin a llegir el pregó dedicat a tots els alumnes i al professorat del centre.

En acabar, després de felicitar-la per la seva locució, ens va invitar a menjar les castanyes que ja estaven a punt, calentes i pudentes, qui en vol?

Asseguts en rotllanes i per cursos, els castanyers i castanyeres ens varen anar repartint les castanyes. Finalment fent una gran rotllana, es va acabar dansant al so de la música.

La Castanyera llegint el pregó molt ben acompanyada.

Festes de Nadal • 19 de desembre de 2008

Representació de «Les figures del pessebre» i cantada de nades.

Com ja és tradició cada Nadal posem tots els nostres esforços per oferir a tota la comunitat educativa una representació on tots els alumnes, des de P-3 fins a 6è, hi participen. Aquest treball intens amb reunions, assajos, vestuaris, decoracions...ens satisfà molt ja que l'últim matí del primer trimestre és un dels actes més emotius i concorreguts del curs realitzat en el nostre «porxo» nucli de trobades i actes.

Aquest Nadal hem volgut oferir la nostra tradició més popular «El Pessebre» representant la cançó popular Les figures del Pessebre de Joan Llongueres on cada curs ha representat una estrofa i ens ha cantat una Nadala i així entre tots hem anat construït un pessebre. Com sempre el naixement, els reis i els patges ha anat a càrrec dels alumnes de 6è, els àngels de 5è ens van enlluernar, els pastors de cicle inicial i cicle mitjà van anar destapant caixes i trobant les figures del pessebre i ens va fer somriure la part final a càrrec dels nens i nenes d'infantil, pastorets de P-5 i P-3 i el vall de dimonis de P-4 I per acabar tots junts, nens, nenes, pares, mares, familiars, mestres ens vam desitjar Bon Nadal cantant tots junts.

Ens agrada que les tradicions tan arrelades i que tant ens estimem les podem compartir tots junts i donar-les a conèixer als alumnes i pares vinguts d'arreu del món.

El Nadal quin enrenou a tota l'escola! Els poemes, les postals, acabar els àlbums, els murals del passadissos, el fanalet, les notes trimestrals, el pessebre de l'entrada a càrrec dels alumnes de 6è...Ja ho veieu, una tasca que malgrat la feina, tots fem amb il·lusió.

Ens retrobarem el proper Nadal.

30 de gener de 2009 • Dia de la Pau

Celebrem el dia de la Pau

Com cada any, el 30 de gener vam celebrar el dia escolar de la no violència i la pau (DENIP).

Celebrem aquesta diada per fomentar l'educació en i per la concòrdia, la tolerància, la solidaritat, el respecte als drets humans, la no violència i la pau.

La data coincideix amb la mort de Mahatma Gandhi, que va lluitar pacíficament tota la seva vida per les llibertats del seu poble.

Pensem que la pau no depèn mai d'una persona sola, cal que tots hi posem el nostre esforç, el nostre petit gra de sorra. És per això que vam treballat conjuntament tota l'escola un mural que expressés el nostre desig de pau.

Com que enguany se celebra el 60è. Aniversari dels Drets Humans, cada curs va treballar un Dret i, escrit en un dibuix en forma de colom, després de llegir-lo davant tota l'assemblea el va enganxar en un mural.

Per acabar l'acte, vam cantar i ballar la cançó «Amics».

Tant de bo, trobades com aquesta ens facin persones més cordials, respectuoses, solidàries i tolerants.

Alumnes de Cicle Mitjà fent-nos arribar missatges de PAU.

Dijous Gras i Berenar de compartir · del 9

Ha estat una setmana molt divertida!

Aquest any el Rei i la Reina Carnestoltes ens han donat molta feina!!! Es varen presentar a l'entrada de l'escola i cada dia ens donaven una ordre diferent.

Com cada any el Dijous Gras hem celebrat el berenar de compartir.

Els petits de l'escola s'han disfressat de Charlott i han participat a la rua escolar per celebrar el 120è aniversari del naixement de Charles Chaplin.

Visca el rei i la reina Carnestoltes!

al 13de febrer de 2009

Fent la rua pel pati.

En Carnestoltes ens fa fer coses divertides "els pentinats".

Tots els nens i nenes d'Intantil anem de CHARLOTS.

Som la classe de
LES TORTUGUES!

Hem fet el dibuix del conte:

EN PATUFET

Disfressats de CHARLOT !

EMFETUNA RUA AM CONFETI.

PURTABAM UN VARET, UN BASTÓ I UN BICORI.
BA MBALLA.
BASE DIBARTIT !

Sortida a **LA GRANJA**
Santa Maria de Palau Tordera

estem escoltant a l'alber

estem escoltant a la fada

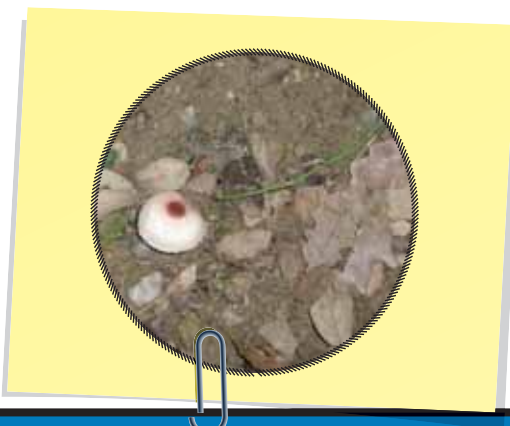

estem decidint a qe quaga

emmarinat i estem esmorçant

em trobat guilas i bulets

Participació

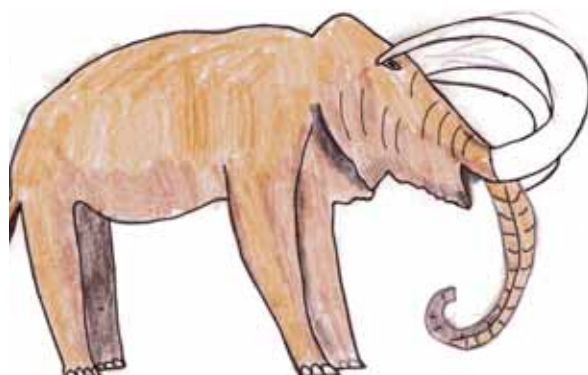
GIMCAMA de les LLENGÜES

ELS DE PRIMER
HEM GUANYAT
LA GIMCAMA DE
DE LES LLENGÜES

Sortida al

ZOO DE BARCELONA

Vam anar al zoo de Barcelona.
Mentre emorgàvom veiem paons reials a menjar trossets de pa.
Vam veure l'actuació dels dofins. Saltaven molt
molt i aires fins tocar una bola i de premi els hi
donaven peixos.
Hi havia animals molt grossos: l'elefant,
l'hipopotam, la girafa, la zebra, una tortuga
gegant i molts més.
Vam veure animals molt xicotets: el lleopard,
la pantera, els lleons... i vam trobar
un ratolí al mig del corral.
Ens ho vam passar molt bé.

CAP AL LICEU !!!

El divendres ben d'hora al matí, P4, P5

1r i 2n vam quedar a la plaça Miquel Santaló i vam pujar als autobuses. Tots portàvem motuilles. Després vam anar directe cap al Liceu. Vam anar a veure l'obra d'en Pere i el llop. Va ser molt divertit, els personatges eren titelles. A la història sortien l'ocell que era la flauta travassera, l'ànega era l'oboè, el gat era el clarinet, l'avi el gogot, el petit Pere el violoncel, la viola i el violí. El llop gris era la trompa, la trompeta i el trombà i els caçadors eren la timbala. L'obra anava de que el llop tenia molta gana i es va menjar a l'ànega però se l'havia empassada viva. En Pere va caçar al llop amb una corda i van venir els caçadors i el van portar al zoo.

En acabar l'obra vam anar amb autobús al parc de la Ciutadella a dinar i a jugar. Després de dinar els de P4 i P5 es van quedar als gronxadors i nosaltres i els de 1r vam anar a passejar fins a un jardí on hi havia uns arbres que tenien un forat amb forma de porta.

Després vam tornar a pujar a l'autobús, aquest cop per tornar cap a Girona.

Quina excursió!!!

Gisela Solé. 2n

Claudia Fornells. 2n

Hem après a observar els diferents paisatges del bosc.

Des del cim gaudim d'una vista panoràmica del Gironès.

Les gorges de Canet d'Adri.

Excursió al **PUIG D'ADRI**

A finals d'octubre, els de 3r. i 4t. hem fet una sortida al Puig d'Adri. Aquesta muntanyeta és un volcà extingit. Dins d'un volcà s'hi troba el magma, i quan el volcà entra en erupció aquest surt a l'exterior formant la lava.

Hem après a llegir els diferents paisatges que anàvem trobant:

- La paret volcànica formada per diferents minerals com la pedra volcànica, l'olivina i l'obsidiana.
- L'alzinar amb el seu sotabosc format per arbustos com el cirerer d'arboç, l'estepa, el romaní, la farigola... i herbes com el fonoll, la sàlvia, la menta, els gerrets, l'esparreguera...
- La pinada plantada per l'home amb el terra cobert de pinassa.

Els diferents estrats de la paret volcànica.

També hem observat invertebrats: l'insecte pal, el grill, l'aranya, el saltamartí, papallones, formigues...

Des d'un lloc de la muntanya s'observava bona part del Gironès.

Ens han ensenyat a fer joies amb la pinassa, xiulets amb les glans i vaixells amb les canyes.

Havent dinat hem anat fins la riera de Canet. Allà hem vist les gorges que ha anat formant i com ha anat erosionant el terreny.

Finalment hem tornat a l'escola cansats, però contents d'haver après tantes coses del bosc i la importància de respectar-lo i mantenir-lo net.

>Estratègies dels éssers vius

Els éssers vius tenen formes i textures diferents segons el medi on viuen.

Els seus colors serveixen per sobreviure.

Les potes s'adapten al terreny.

Tot jugant hem après quina relació té cada ésser viu amb el seu entorn. Ajudem a protegir-lo i a conservar-lo.

>Fenòmens elèctrics

El generador fa que funcionin diferents aparells.

Generador de Van der Graaf.

Fregant un tub de plàstic amb llana es carrega elèctricament.

Som bons conductors. Ho vam poder experimentar amb una bona enrampada.

Colònies a **CAN SANS** de Fellines

El curs passat, tots nosaltres estàvem tan nerviosos, esperant l'autocar per anar de... colònies!!

Arribant a la casa, ens van instal·lar a les habitacions, que eren enormes! A les nenes ens costava de decidir el llit, però amb els nens va ser més senzill.

Es presentaren els monitors, ens ensenyaren una cançó de fades i follets, molt bonica i, així, iniciàrem les activitats.

S'organitzaren tallers, on ens ho passàrem d'allò més bé! Es tractava de treballar els quatre elements: aire, terra, aigua i foc.

En acabar, cap al menjador i parar taula. Dinàrem i, per acabar, cantàvem i cantàvem! Semblaven unes colònies musicals!

Tot seguit, disposàvem d'una hora lliure, que aprofitàrem per dedicar-nos a construir cabanes i cabanes.

Per fi arribà la nit! Ens ho esperàvem amb molta il·lusió!

Sabeu què vam fer? Doncs...obsevàrem les estrelles i el que els monitors ens feien adonar. Férem diverses activitats de nit com, per exemple, escriure un desig en un paper i, llavors, cremar-lo a la llar de foc.

Molt tard, molt tard, tots a ballar el «xiqui-xiqui» i tantes i tantes !!

Cap a la una de la matinada... a dormir!!

Al matí següent, seguirem també amb un munt d'activitats i a les quatre, de tornada a casa nostra.

Tots, aquell dia, estàvem tan esgotats que, molts, dormiren a l'autocar fins arribar a GIRONA!

Ens ho vam passar molt i molt i molt bé!!

Arribada a la casa de colònies.

Gaudim de la natura.

Experimentem amb el fenomen de l'aire.

5è-6è

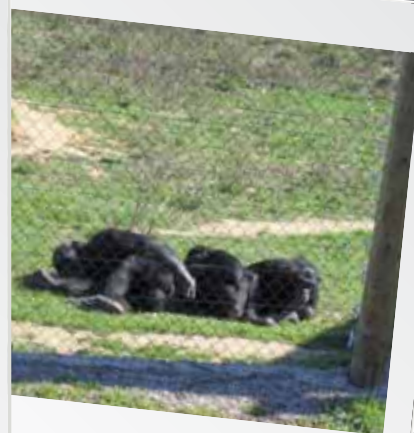
EL DIA A DIA A L'ESCOLA
CICLE SUPERIOR

Tots amb el trenet de Fornells.

Vam pujar en uns trens petits, i ens ho vàrem passar molt bé.

Visita a la Fundació Mona.

Excursió a **FORNELLS**

Vam fer una excursió molt divertida a Fornells. El nostre primer destí va ser el museu que hi ha al poble. És el museu de trens antics. Hi havia moltes maquetes, molt boniques i interessants: fotos de trens, senyals de trens... però el més divertit de tot va ser pujar en uns trens petits, tan divertit va ser que alguns no podien parar de riure i el tren va descarrilar! En acabar vam anar a l'autocar que ens portà cap el proper destí: La Fundació Mona

La Fundació Mona és un lloc on recullen primats maltractats i els intenten curar.

Primer una monitora ens va dir que no cridéssim ja que els animals es posen nerviosos i fan tota mena de tonteries. Molt callats i en ordre, vam fer un recorregut i vam veure diferents tipus de monos : orangutans, lèmurs i macacos.

Quan estàvem a punt d'acabar la visita un mono ens va tirar una pedra. Sort que la vam poder esquivar!

Tot seguit va arribar la part del resum, vam entrar en una cabana on ens van passar un documental sobre el maltractament d'aquests animals i la possible recuperació.

En acabar el documental vam fer una estona d'esbarjo, jugant en un parc prop de la zona del museu.

Després de jugar vam anar cap al proper i últim destí de l'excursió: l'aeroport per admirar els helicòpters, els avions i les avionetes... al cap d'una estona tots teníem gana i un bon àpat no ens vindria malament.

Havent dinat vam jugar una bona estona fins que va arribar l'hora de marxar... Quina pena!... Vam dir tots...

Cap a l'autocar i cap al col·legi hem d'anar.

Així va ser la nostre excursió tan divertida.

Excursió des d'una NAU

-Aquí, aquí. Mart a terra. Aaaaah!. Sou vosaltres! Benvinguts a la meva nau espacial terrícoles! Tinc ordres de estudiar-vos a fons. Ep! Allà hi ha un grup de menors a l'estació de Girona. Si no us fa res ho vaig a investigar. Un altre cop sou aquí! Estic buscant informació. Son uns nens aventurers, excursionistes i interessats per la cultura. Fan 5è i 6è del col·legi CEIP VERD. Ara mateix estan dins d'un vehicle molt gros... en un tren en direcció a Figueres.

-Ara esmorzen, ara deixen les maletes, unes coses sense importància, es preparen, fan dos grups...Si que triguen a fer les coses!

CONCLUSIÓ: Els humans tarden excessivament a fer treballs conjunts.

-A veure quin grup trio... els que van a peu semblen enfadats! Deixeu-me en pau si us plau! Haig de vigilar que no em vegin! Potser us n'hauríeu.... Quina aigua més transparent i cristal·lina, a punt per veure...

CONCLUSIÓ: L'humor dels humans pot canviar del tot en tan sols 5 minuts. (nosaltres en una hora).

-Què és això? Ah, un tot terreny. Quin viatget. I com criden aquestes nenes !

CONCLUSIÓ : Les cries femelles de la raça homo sapiens criden MOOOOOLT!!!

-Ara caminen, ara dinen, juguen, es preparen, continuen caminant i entren en un edifici molt estrany i estrafolari... Quin pall! Uns quadres, més quadres, un jardí, quadres, escultures, un quadre gegant... A quin lloc més avorrit hem entrat!

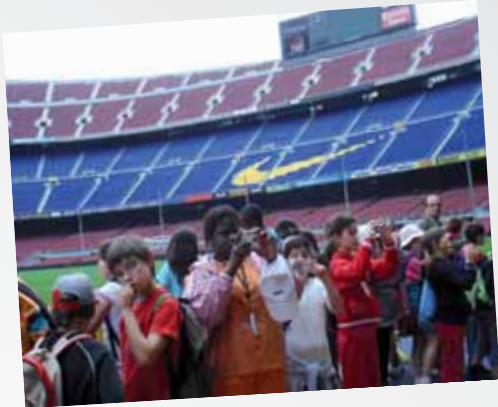
CONCLUSIÓ: A les cries humanes els agraden les coses avorrides.

-Que curiós! Ara veig una dona nua i ara el cap d'un home. Que estrany... un cotxe que plou a dintre? Però si hi ha un quadre que d'aquí una setmana torna a Nova York! Quina sort han tingut!

Ara tornen amb tren Eh! Noooo! Eh no! M'han vist! Ara els hauré d'esborrar la memòria.... I a vosaltres també!

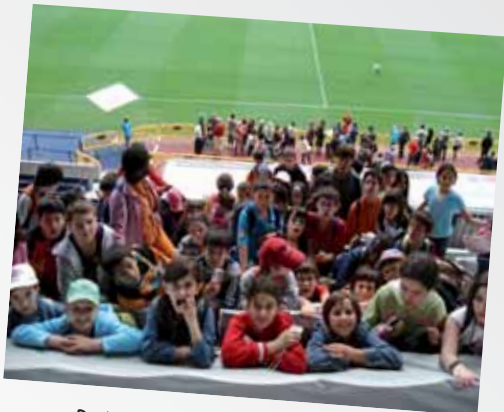
6è

EL DIA A DIA A L'ESCOLA
CICLE SUPERIOR

L'estadi des de la gespa,
tal i com el veuen els jugadors.

Excursió al F.C. BARCELONA

Poder estar a la llotja presidencial
va ser tot un privilegi.

Un dels vestuaris on es canvien els jugadors.

Aula d'acollida

VISITA A LA RÀDIO

Un dia de bon matí vam anar a la ràdio. Vàrem veure com feien la seva feina, també vàrem escoltar música com ara «Els 40 principals», i «la cadena 100». Vam conèixer una noia que feia de guia, i ens va acompanyar a fer la visita, mentre es anava explicant com funcionava tot. Vam entrar a les sales on parlen els locutors i també la sala de premsa. Hi ha una sala hermètica on parlen els locutors i on fan les entrevistes a les persones. També tenen uns aparells per a fer tot tipus de «efectes especials». La gent de la ràdio treballa tot el dia; donen informació i posen música. Treballar a la ràdio és molt interessant.

Hola!

Nosaltres som els alumnes de l'Aula d'Acollida, som l'Omar-Antonio, la Helen-Stephany, en Raúl-Antonio, en Fabricio-Leonel i la Breidy-Zarody que som d'Hondures i en Kevin-Stalin i en William-Alexander que són d'Equador. Quan vam arribar a Catalunya ens vam posar tristos perquè ens enyoràvem del nostre país i també ens va impressionar molt que tothom parlés una llengua que no enteníem, malgrat això ens agradava Catalunya. Els nostres pares varen anar a una oficina per dir que nosaltres necessitàvem anar al col·legi i ens va tocar venir al CEIP Verd. Dels que ara som a l'Aula d'Acollida el primer en arribar va ser en Raúl, després l'Omar i la Helen, ens vam incorporar a 4rt curs. Quan vam començar cinquè curs va venir en Fabricio i després de Nadal van venir els germans Kevin i William. Aquest curs, que ja fem 6è, ha arribat la Breidy i és a la que més li ha costat d'adaptar-se perquè se'n recordava molt de les seves amigues i del seu país.

Ens va sorprendre molt que l'escola acabés a les 5 de la tarda, al nostre país només anàvem a col·legi al matí i a les tardes ens quedàvem a casa a fer els deures i a jugar. Hem après moltes coses; a llegir i escriure el català, a dir els números en català, a jugar en català, tradicions, festes i moltes més coses sobre Catalunya i la seva gent. Ara ja estem molt contents perquè tenim amics i fem poques faltes quan escrivim en català. Hem fet activitats molt divertides; la representació de la llegenda de St. Narcís, la visita al metge, la mona de Pasqua, una visita a la ràdio...

Aula d'anglès

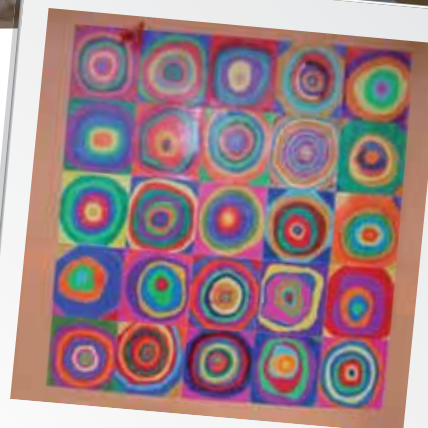

IMPROVING ENGLISH WITH ART

Aquest curs al Cicle Superior a l'hora de plàstica utilitzem l'anglès per a comunicar-nos. D'aquesta manera estem aprenent plàstica i millorant el nostre Anglès al mateix temps.

Durant el primer trimestre varem treballar el color utilitzant diferents materials i tècniques.

El segon trimestre el varem dedicar a conèixer diferents artistes i els seus estils. Primer imitàvem la seva manera d'entendre l'art i després, amb tot el que havíem après, fèiem una composició més creativa.

Amb Vassily Kandinsky ens varem endinsar en l'art abstracte. Aquí es pot veure un dels nostres 'Squares with concentric circles'.

Amb Henty Rousseau varem conèixer l'estil naïf i varem dibuixar una jungla amb aquarel·les.

GUINO
PERRUQUERIA

RDA PARE CLARET, 15,19 E-A
17002-GIRONA
972 223792 - perruqueria@guino.cat

Viatges Ter
Lufthansa
City Center

**Demana'ns
el món**

Ctra. Barcelona 3, 17001 Girona · T 972 22 36 76 · girona@viatgester.com

Vine al
MERCAT DEL LLEÓ
Tu hi guanyes!!

ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS
DE LA PLAÇA DEL MERCAT
DE GIRONA

felicitat el "Col·legi Verd"
en el seu 75è aniversari

**CARNISSERIA
ALEMANY**
ELABORACIÓ PRÒPIA

Xavier Alemany i Juanola
Plaça Mercat, Lloc: 141-142 · 17002 GIRONA
xalemany@gmail.com

per encàrrecs: Tel.: 972 21 93 49 · Mòbil: 676 53 28 48 (tardes)

PLAÇA MERCAT · PARADA Nº14,15,16
T 972 217 878 · GIRONA

llegums cuits Comas

Carles Comas
MERCAT MUNICIPAL Núms. 60,61,62
Plaça Calvet i Rubalcaba (Plaça del Lleó)
17002 GIRONA Tel. 972.22.74.54

IDIOMES
abc
FORMACIÓ i SERVEIS

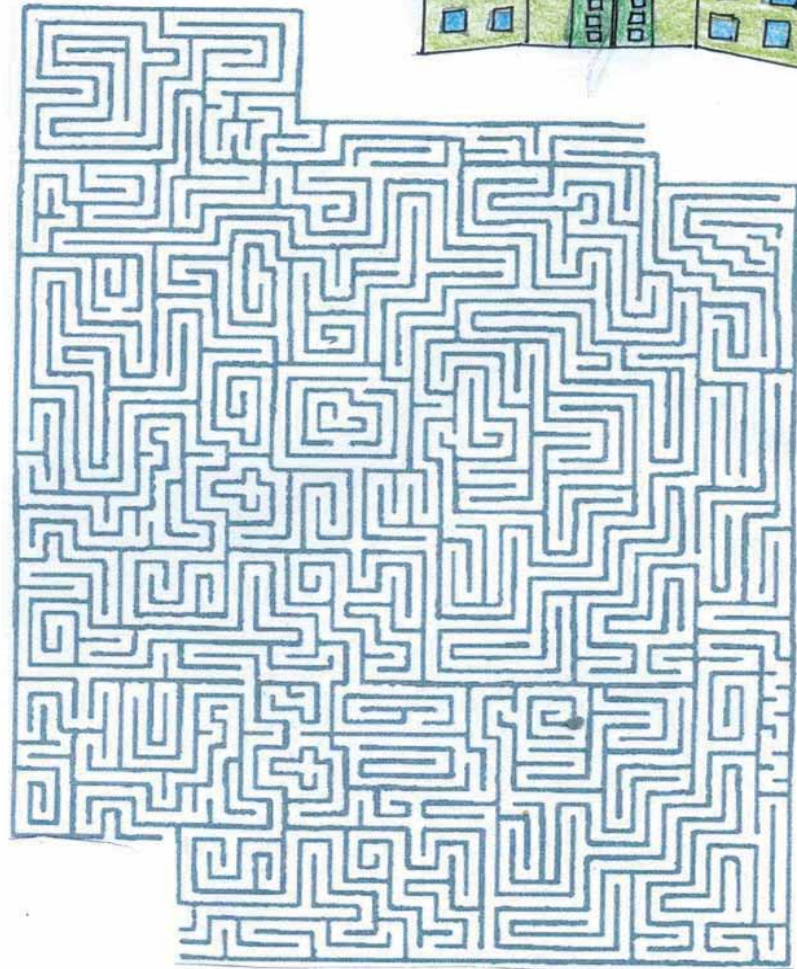
**Classes d'anglès
a partir de 3 anys**

C/ MIGDIA 17, 1R-2A · 17002 GIRONA
TEL/FAX 972 21 23 96 · trans@abctidiomes.com

Entreteniments

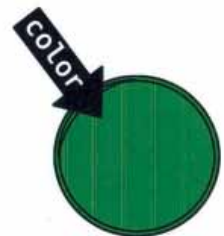
LABERINT

Aquesta nena vol
anar a l'escola.
L'ajudes?

JEROGLÍFIC

Escola de Girona
amb 75 anys.

SOPA DE LLETRES

Busca les paraules en *english*.

FRUITS

Apple
Orange
Pear
Pinya
Banana
Limon

COUNTRIES

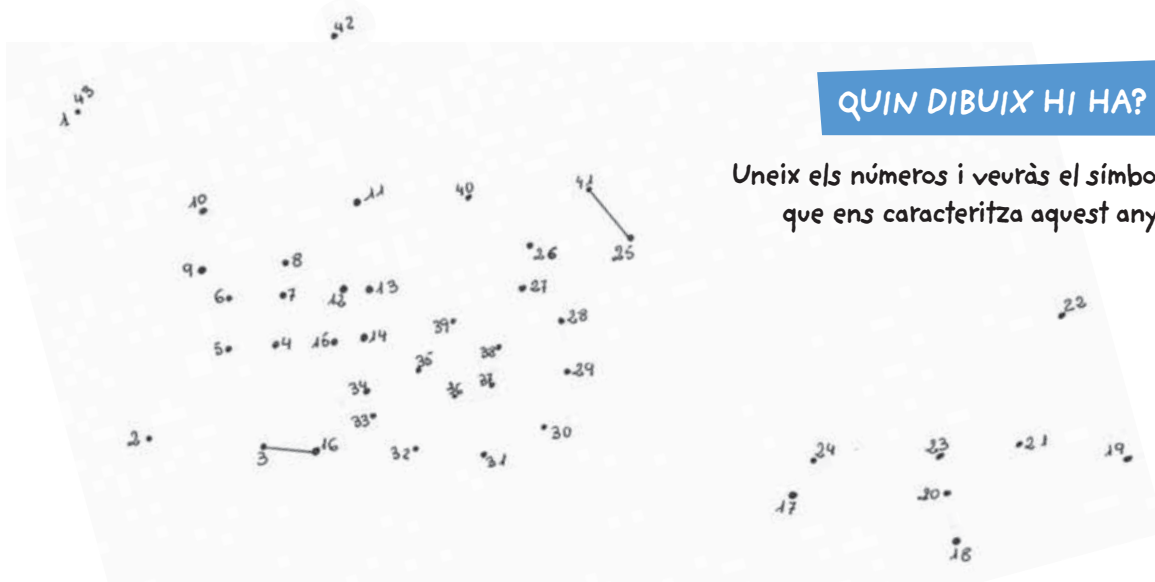
Spain
Argentina
Brazil
China
France
Russia

COLOURS

Red
Green
Yellow
Pink
Black
Purple

JOBS

Actress
Journalist
Pilot
Nurse
Manager
Footballer

QUIN DIBUIX HI HA?

Uneix els números i veuràs el símbol que ens caracteritza aquest any.

ed
educadansa

Portem la dansa a la teva escola
Moviment - Expressió - Psicomotricitat - Creativitat

www.educadansa.com - info@educadansa.com
tel. 629 20 06 27 - 627 78 35 68

SCOLA
tèxtils
FABRICACIÓ DE ROBA ESCOLAR

C/ Bisbe Serra, 27 | 17800 Olot | T 972 26 14 82
www.scolatextils.com

Targeta Visa 7

Compri avui i pagui la setmana que ve!

Ara, totes les compres que faci durant la setmana amb la Targeta Visa 7 no se li carregaran fins al dilluns següent. Per tant, disposarà d'un crèdit setmanal que li permet endarrerir, sense cost, el pagament de les compres.

A més, sumarà punts que podrà canviar per regals.

Caixa Girona

Demani-la a la seva oficina